EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.12.2022
COM(2022) 719 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om statistik som sammanställts enligt förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik och om statistikens kvalitet

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om statistik som sammanställts enligt förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik och om statistikens kvalitet

1. INLEDNING

I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik[1] (*förordningen*) upprättas en ram för framställning av statistik om avfall i EU. Enligt artikel 8.1 i förordningen ska kommissionen vart tredje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om förordningens tillämpning (med undantag för den första rapporten, som skulle inlämnas fem år efter det att förordningen trätt i kraft). Tidigare rapporter offentliggjordes 2008[2], 2011[3], 2014[4], 2016[5] och 2020[6].

Denna rapport rör kvaliteten på uppgifterna om det avfall som producerades och hanterades 2018, för vilket uppgiftsinsamlingen gjordes 2020. När denna rapport utarbetades var resultatet av 2022 års uppgiftsinsamling ännu inte tillgängligt. I enlighet med förordningen ska uppgifter samlas in vartannat år, under jämna år, och omfatta

- avfallsgenerering,
- avfallsbehandling, och
- avfallsverk särredovisade på Nuts 2-nivå.

2. FÖRORDNINGEN OM AVFALLSSTATISTIK

I förordningen fastställs de statistiska uppgifter som medlemsstaterna ska lämna in och de krav som ställs på dessa uppgifters kvalitet. Definitioner fastställs i direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall)[7]. Medlemsstaterna kan själva besluta vilken särskild metod som ska användas för att upprätta statistiken. De kan därför använda befintliga system för uppgiftsinsamlingen, vilket minskar den administrativa bördan för att efterleva förordningen. Den statistik som tillhandahålls genom förordningen är primärstatistik, dvs. uppgifter som samlas in direkt eller via administrativa källor, men som inte härleds från annan statistik.

1 EGT L 332, 9.12.2002, s. 1.
2 KOM(2008) 355 slutlig, 13.6.2008.
3 KOM(2011) 131 slutlig, 17.3.2011.
4 COM(2014) 79 final, 14.2.2014.
5 COM(2016) 701 final, 3.11.2016.
6 COM(2020) 54 final, 14.2.2020.
7 EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

Enligt förordningen (bilaga I, avsnitt 7) ska medlemsländerna också överlämna en kvalitetsrapport tillsammans med uppgifterna. I denna rapport ska de ta upp de kvalitetsfaktorer som vanligen används inom det europeiska statistiksystemet[8] och som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1445/2005 om kvaliteten på avfallsstatistik[9].

Sedan förordningen antogs har den ändrats flera gånger. I september 2010 gjordes en teknisk uppdatering av förordningen genom kommissionens förordning (EU) nr 849/2010[10], framför allt för att införa en ändring i klassificeringen av avfallsströmmar (EAK-statistik) och avgränsa återvinningsförfarandena ”materialåtervinning” och ”återfyllning”.

År 2018 ändrades ramdirektivet om avfall genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851, som även fastställde en tidsfrist till och med den 5 juli 2020 för att införliva innehållet i direktivet med den nationella lagstiftningen. Denna ändring påverkar inte den uppgiftsinsamling för avfallsstatistik som omfattas av denna rapport.

För statistik om politiska frågor, såsom den cirkulära ekonomin, används uppgifter som samlats in i enlighet med förordningen som underlag. I mars 2020 antog kommissionen sin handlingsplan för den cirkulära ekonomin[11], som omfattar åtgärder för att övervaka EU:s framsteg mot en cirkulär ekonomi. Kommissionen har för detta ändamål utarbetat en övervakningsram för den cirkulära ekonomin med tio indikatorer som ger beslutsfattare och allmänheten enkel tillgång till relevanta uppgifter. Kommissionen (Eurostat) offentliggör och uppdaterar denna övervakningsram[12]. Övervakningsramens indikatorer för *avfallsproduktion, livsmedelsavfall, återvinningsgrad, specifika avfallsflöden* och *cirkulär materialanvändning* baseras helt eller delvis på uppgifter som samlats in inom ramen för förordningen.

Uppgifter baserade på förordningen används också för att övervaka EU:s framsteg mot målen för hållbar utveckling. Kommissionen (Eurostat) utfärdar varje år en rapport åtföljd av ett informationspaket på internet[13]. Indikatorerna *cirkulär materialanvändning* och *generering av avfall utom mineralavfall* i mål 12 för hållbar utveckling används för denna rapportering.

3. AKTUALITET OCH PUNKTLIGHET

Mottagande av uppgifter

8 Eurostats webbsida om kvalitetsrapportering: https://ec.europa.eu/eurostat/web/quality/overview.
9 EUT L 229, 6.9.2005, s. 6.
10 EUT L 253, 28.9.2010, s. 2.
11 https://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm.
12 https://ec.europa.eu/eurostat/web/circular-economy/indicators.
13 https://ec.europa.eu/eurostat/web/sdi.

Uppgifterna och kvalitetsrapporterna ska lämnas in till kommissionen (Eurostat) vartannat år, senast 18 månader efter referensårets slut[14].

Efterlevnaden av rapporteringsfristen för uppgiftsinsamlingen för referensåret 2018 har inte förändrats jämfört med tidigare år. Totalt lämnade 22 medlemsstater och ett Eftaland in fullständiga uppgifter och kvalitetsrapporter i tid. Tre medlemsstater lämnade in vissa uppgifter mindre än en månad efter tidsfristen hade löpt ut. Två medlemsstater och två Eftaländer lämnade in både uppgifter och kvalitetsrapporter mer än en månad efter tidsfristen hade löpt ut. Ett Eftaland lämnade in uppgifterna mer än sex månader efter tidsfristen hade löpt ut.

Sex länder på västra Balkan lämnade också in uppgifter, på frivillig grund. Två av dessa lämnade in fullständiga uppgifter och kvalitetsrapporter i tid, och ett lämnade in uppgifter om avfallsgenerering och avfallsbehandling i tid. De övriga tre länderna lämnade endast in uppgifter om avfallsgenerering och först mer än två månader efter att tidsfristen hade löpt ut.

Kommissionen (Eurostat) vidtar åtgärder för att uppmana medlemsstaterna att se över sina förfaranden för framställning av statistik och tillhandahålla uppgifter av god kvalitet inom den fastställda tidsfristen. De berörda medlemsstaterna ombads förklara varför uppgifterna rapporterades sent. För år 2020 (uppgifter för referensåret 2018) förefaller den exceptionellt sena rapporteringen främst bero på en allvarlig störning av statistikarbetet till följd av covid-19-pandemin.

Offentliggörande

Kommissionen (Eurostat) validerade de uppgifter om avfallsgenerering och avfallsbehandling som medlemsstaterna rapporterade och offentliggjorde resultaten för referensåret 2018 den 14 september 2020 i Eurostats databas på internet[15]. Uppgifter om avfallsbehandling per region offentliggjordes två dagar senare, den 16 september 2020. Uppgifterna åtföljdes av artiklar i Statistics Explained på internet och andra produkter för spridning av uppgifterna.

4. FULLSTÄNDIGHET

Både antalet oredovisade värden i frågeformulären och antalet medlemsstater och Eftaländer med sådant svarsbortfall i uppgifterna om avfallsgenerering minskade betydligt mellan referensåret 2010 och referensåret 2018. För referensåret 2010 rapporterade åtta länder saknade värden, men för referensåret 2018 minskade detta till bara ett land. Det totala antalet saknade värden minskade från 1 668 för referensåret 2010 till bara ett för referensåret 2018.

[14] Förordning (EG) nr 2150/2002, avsnitt 7.2 i bilagorna I och II.

[15] https://ec.europa.eu/eurostat/data/database.

En liknande förbättring kan konstateras i uppgifterna om avfallsbehandling. Endast sex värden om avfallsbehandling rapporterades saknade för referensåret 2018, jämfört med 263 värden för referensåret 2010.

Vissa länder rapporterade konfidentiella uppgifter, som inte får offentliggöras av kommissionen (Eurostat). Detta leder till en ytterligare, sekundär sekretessbehandling, dvs. att ytterligare uppgifter undanhålls från offentliggörande för att undvika att en användare kan härleda eller sluta sig till konfidentiella nationella uppgifter. För att minska andelen uppgifter som inte kan offentliggöras på grund av sekundär sekretess har kommissionen (Eurostat) upphört att offentliggöra statistiska aggregat om t.ex. animaliskt och vegetabiliskt avfall.

5. KOMMISSIONENS (EUROSTAT) VALIDERING AV UPPGIFTER

Kommissionen (Eurostat) fortsätter att förbättra och finjustera systemet för kvalitetskontroll av uppgifterna och utveckla metodhandledningarna för medlemsstaterna. De senare finns tillgängliga på Eurostats webbplats.

Sedan den första uppgiftsinsamlingen enligt förordningen gjordes 2004 har kommissionen (Eurostat) inrättat ett effektivt system för kvalitetskontroll i två steg för att granska de uppgifter som lämnas in av medlemsstaterna.

Som ett första steg gör kommissionen (Eurostat) inom två månader en snabb bedömning av uppgifterna och kvalitetsrapporterna. I detta skede är bedömningen huvudsakligen inriktad på nya uppgifters samstämmighet och utvecklingen över tid. Analysen görs på mycket aggregerad nivå i syfte att upptäcka större brott i serierna och bekräfta att uppgifterna lämpar sig för publicering. Kommissionen (Eurostat) skickar sedan tillbaka en individuell bedömningsrapport till medlemsstaterna. Bedömningsrapporten kan innehålla en begäran om förklaringar och/eller revidering av uppgifterna, beroende på vad som krävs. Kommissionen (Eurostat) offentliggör sedan de validerade uppgifterna.

Det andra steget är en mer ingående validering. Detta innebär att uppgifterna analyseras på mer detaljerad nivå (t.ex. efter näringsgren eller avfallsslag) och att mönster och förändringar jämförs mellan länderna. Syftet med den mer ingående valideringen är inte bara att upptäcka inkonsekvenser utan också att förbättra kvaliteten på uppgifterna på längre sikt. Valideringen omfattar

- jämförelser inom länderna av avfallsgenerering med värden från tidigare år för varje näringsgren,
- jämförelser mellan länderna av uppgifterna för varje näringsgren,
- jämförelser inom länderna av genererat och behandlat avfall för varje avfallsslag,
- korskontroller med avfallsuppgifter som inhämtats i samband med andra rapporteringsskyldigheter, t.ex. övervakning av efterlevnaden i enlighet med annan avfallslagstiftning.

Resultaten kontrolleras mot i) ländernas kvalitetsrapporter, ii) återkopplingen från det första steget i bedömningen, och iii) andra tillgängliga dokument, t.ex. rapporteringsunderlag från tidigare år. Resultaten diskuteras sedan med den rapporterande medlemsstaten.

6. TÄCKNING

Uppgifternas täckning

Medlemsstaterna måste sammanställa statistik om avfallsgenerering för alla näringsgrenar och för hushåll. Statistiken måste omfatta avfall som härrör från återvinning och bortskaffande, även kallat sekundärt avfall. Den måste också omfatta avfall från små företag (med färre än tio anställda), även om så små företag i enlighet med artikel 3.2 i förordningen i möjligaste mån bör undantas från undersökningarna, såvida de inte i betydlig utsträckning bidrar till avfallsgenerering. Om små företag inte ingår i undersökningarna samlas uppgifter in från administrativa källor eller täcks in genom uppskattningar.

Statistik om avfallsbehandling och avfallsanläggningar måste sammanställas för alla operatörer av avfallsanläggningar. Vissa stora företag driver egna avfallsanläggningar och måste också rapportera.

Valideringen av statistiken för referensåret 2018 gav två viktiga resultat:

- Ett antal medlemsstater kan ännu inte lämna några uppgifter om behandlingskategorin ”återfyllnad”[16] och rapporterar att uppgifter ”saknas”. Vissa använder denna kategori för att lämna in uppgifter om deponering och förespeglar på så sätt att mindre avfall deponeras och att mer återvinns. Detta problem upptäcktes under valideringen. Kommissionen (Eurostat) uppmanade de berörda medlemsstaterna att förbättra situationen för att kunna lämna in korrekta uppgifter.
- För avfallsslaget ”sjukvårdsavfall och biologiskt avfall” är distinktionen mellan farligt och icke-farligt avfall beroende av den nationella lagstiftningen. Till exempel hanteras mänskliga kvarlevor eller läkemedel olika, och dessa skillnader kan inte uppskattas på ett korrekt sätt, vilket skapar jämförelseproblem mellan medlemsstater för detta avfallsslag.

Näringsgrensindelning

Resultaten av valideringen visar att fastställandet av vilken näringsgren som genererar avfallet kan betraktas som tillräckligt tillförlitlig. Osannolika indelningar förekommer sällan. De upptäcks i allmänhet under valideringen och kan då förklaras eller rättas. Ett undantag är genereringen av kasserade fordon. Hushåll och små företag avregistrerar ofta inte själva sina

[16] I artikel 3.17a i direktiv 2008/98/EG definieras återfyllnad som ”alla former av återvinning där lämpligt icke-farligt avfall används för återställningsändamål i utgrävda områden eller vid landskapsmodellering”.

kasserade fordon, utan avregistreringen görs av en verkstad eller bilhandlare och registreras därför för en annan näringsgren (Nace rev. 2) än den som bilägaren tillhör. Problemet förbättras mycket långsamt, eftersom medlemsstaterna förlitar sig på administrativa källor för uppgifter om kasserade fordon.

Avfallskategorier

I förordningen fastställs vilka avfallsslag som ska rapporteras till kommissionen (Eurostat). Avfallsslagen följer statistiknomenklaturen för avfall[17] (EAK-statistik). Förordningen föreskriver ingen särskild klassificering för uppgiftsinsamling på nationell nivå.

De flesta medlemsstater samlar in uppgifter i enlighet med den europeiska avfallsförteckningen[18], som innehåller 839 typer av avfall. Kommissionens förordning (EU) nr 849/2010[19] innehåller en jämförelsetabell mellan koderna i den europeiska avfallsförteckningen och klassificeringen i EAK-statistik. Den utbredda användningen av dessa två nomenklaturer ger en hög grad av jämförbarhet, åtminstone på den aggregerade nivå som föreskrivs i förordningen. Kommissionen (Eurostat) anser att klassificeringsfel inte har någon större inverkan på uppgifternas tillförlitlighet. Om klassificeringsfel skulle ha en större inverkan upptäcks de under den första valideringen och rättas direkt. Ett sådant fel förekom 2014. Under 2016 och 2018 konstaterades inga sådana fel.

Avfallsgenereringen i EU överstiger avfallsbehandlingen

Den totala mängden genererat avfall och behandlat avfall skiljer sig mellan medlemsstater.

Skillnaden mellan mängden genererat avfall i EU och mängden behandlat avfall har legat på ungefär 200 miljoner ton sedan 2008. Det motsvarar ungefär 10 % av allt genererat avfall. Skillnaden har legat på en i stort sett oförändrad nivå sedan 2008: mängden genererat avfall är större än mängden behandlat avfall i EU. Bland avfallsslagen är skillnaden störst för slam och flytande avfall från avfallsbehandling (cirka 70 %) och lägst (nära 0 %) för jord.

Det finns flera orsaker till skillnaden:

- Allt avfall behandlas inte i det land där det genererats. Uppgifter om import och export samlas inte in inom ramen för förordningen, så skillnader på grund av import och export kan inte kvantifieras med hjälp av dessa uppgifter. Uppskattningar baserade på utrikeshandelsstatistiken visar att denna effekt förklarar ungefär en femtedel av skillnaden för EU som helhet. För enskilda länder kan effekten vara större.

---

17 Aktuell version EAK-statistik rev. 4, med 51 kategorier, som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 849/2010.

18 Upprättad genom kommissionens beslut 2000/532/EG, senast ändrat genom kommissionens beslut 2014/955/EU. Statistiknomenklaturen för av avfall (EAK-statistik) är strikt baserad på avfallsmaterial. Den europeiska avfallsförteckningen är mycket mer uppdelad än EAK-statistiken och är baserad på material, hur materialet används och avfallets ursprung.

19 EUT L 253, 28.9.2010, s. 2.

- Avfallets vatteninnehåll spelar också in. Alla avfallsslag utom slam rapporteras i normal våtvikt. Den förbehandling som görs exempelvis inför bortskaffande (behandling av flytande avfall, t.ex. lakvatten eller emulsion av olja/vatten) resulterar i vattenförlust, och när slutbehandlingen inleds har avfallet därför betydligt lägre vikt.
- Vissa verksamheter undantas från tillämpningsområdet för bilaga II till förordningen, t.ex. samförbränningsanläggningar som endast använder särskilt bioavfall som bränsle.
- Allt avfall genereras och behandlas inte under samma år. Avfall som genereras under år t kan behandlas år t+1. Det förekommer kalendereffekter under december/januari, och en del avfall lagras tillfälligt.
- Avfallsbehandling kan skapa nya typer av avfall som läggs till det genererade avfallet. Aska från avfallsförbränning kan t.ex. också bli avfall. För att kunna göra en kvantitativ bedömning av denna effekt gör kommissionen (Eurostat) uppskattningar av ”sekundärt avfall”, som är en aggregering av avfall som genereras av avfallsbehandling.
- Kasserade fordon eller kasserad utrustning rapporteras bara som sådana inom ramen för statistiken om avfallsgenerering. Ett fordon består av olika material, t.ex. metall och plast. Dessa material rapporteras i slutändan inom ramen för statistiken om avfallsbehandling. Avfallsbehandling mäts i slutet av behandlingskedjan, dvs. efter kassering och sortering. Fordon och liknande utrustning rapporteras därför endast i undantagsfall i statistiken om avfallsbehandling.

Sammanfattningsvis beror skillnaden mellan avfallsgenerering och avfallsbehandling inte på att statistiken för dessa två kategorier håller olika kvalitet. Den speglar i stället skillnader i syftet med och i de begrepp som används för dessa två kategorier. Beroende på avfallsklass ska dock skillnaden hålla sig inom vissa gränser. Om gränserna överskrids begär kommissionen (Eurostat) en förklaring från medlemsstaten i fråga.

Eurostat har från och med 2022 års uppgiftsinsamling utökat frågeformuläret till att omfatta frivilliga kategorier för medlemsstaterna i syfte att stämma av uppgifterna om avfallsgenerering och avfallsbehandling mot uppgifter om avfallsimport/-export, vattenförluster i avfall osv. Eurostat har för avsikt att uppdatera sin vägledning så att medlemsstaterna ombeds att rapportera denna information. De ytterligare kategorierna kommer att höja kvaliteten i uppskattningarna och även ge relevant information i samband med den cirkulära ekonomin.

7. JÄMFÖRBARHET

Jämförbarhet över tid

Medlemsstaternas kvalitetsrapporter är ett användbart verktyg för att bevaka metodändringar och hur dessa påverkar uppgifternas jämförbarhet. Kvalitetsrapporterna visar att nästan alla medlemsstater har gjort stora förbättringar i sina strategier för avfallsstatistik sedan 2004. De flesta medlemsstater fortsätter att förbättra i) uppgifternas kvalitet genom sin uppgiftsinsamling (t.ex. genom att täcka uppgiftsluckor och förbättra täckningen) och ii) metodernas effektivitet.

De gångna årens förbättringar av uppgiftsinsamlingen har lett till brott i tidsserierna. Medlemsstaterna ser över de senaste årens uppgifter för att begränsa brotten, och användarna informeras om detta. Kommissionen (Eurostat) varnar för brott i tidsserierna för de uppgifter som offentliggörs.

Jämförbarhet mellan länderna

Det är ganska lätt att jämföra uppgifterna mellan länderna för de flesta näringsgrenar och avfallstyper tack vare gemensamma definitioner och klassificeringar. Som anges i avsnitt 6 kvarstår dock vissa problem när det gäller att jämföra uppgifter om farligt avfall i avfallsslaget ”sjukvårdsavfall och biologiskt avfall” mellan länderna, eftersom ”farlighet” definieras i den nationella lagstiftningen. Det största avfallsslaget i termer av vikt är mineralavfall, som i genomsnitt står för två tredjedelar av det totala avfallet. Detta gör det svårt att jämföra den totala mängden genererat avfall mellan länderna. För att öka jämförbarheten offentliggör Eurostat uppgifter för indikatorn ”avfall utom mineralavfall” (”Waste excluding major mineral waste”).

8. FÖRBÄTTRINGSÅTGÄRDER

Under 2022 reviderades handboken om avfallsstatistik då den tidigare versionen togs fram redan 2013[20]. Medlemsstaterna fick tillgång till 2022 års version[21] för den uppgiftsinsamling som gjordes sommaren 2022. Under 2023 kommer handboken att uppdateras med information om hur en överensstämmelse mellan avfallsbehandling och avfallsgenerering kan åstadkommas. När detta arbete är klart kommer den reviderade handboken att offentliggöras. De viktigaste ändringarna fram till mars 2022 rörde följande:

- Sannolika och osannolika behandlingar av avfallsströmmar. I valideringen upptäcks ibland fall av osannolik avfallsbehandling som behöver rättas, t.ex. återfyllnad för kasserade fordon eller förbränning för metaller. Genom revideringen kommer

[20] https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-13-015.

[21] https://circabc.europa.eu/ui/group/b01d2930-990e-44fb-9121-a9a6b00a1283/library/7fbe72b2-edfe-471a-bdd1-303bf1b2eb7f/details.

uppgifterna att valideras och offentliggöras snabbare, eftersom antalet ändringar som behöver göras minskar.

- Fördelning av kasserade fordon per näringsgrenar och hushåll.
- Beräkning av torrvikt och våtvikt.
- För glas, järn, stål, aluminiumskrot och kopparskrot har särskilda kriterier för när avfall upphört att vara avfall antagits, och dessa behövde föras in i handboken.
- En mer exakt avgränsning av återfyllnad, deponering och permanent lagring.
- Ändringar i lagstiftningen sedan den senaste versionen (2010) har integrerats.

De flesta av ändringarna tillämpades redan av medlemsstaterna. De utarbetades som förslag till vägledningar och diskuterades sedan i Eurostats expertgrupp för avfallsstatistik. Vägledningarna integrerades i den reviderade handboken så att all metodhandledning finns tillgänglig i ett och samma dokument.

9. KOSTNADER OCH ARBETSBÖRDA

Medlemsstaterna visar i sina kvalitetsrapporter att de strävar efter att rapporteringsbördan för företagen ska bli så liten som möjligt. Detta märks på det ökade antalet länder som samlar information om rapporteringsbördan. Uppgifterna samlas in via frågeformulär eller genom särskilda undersökningar. Omkring hälften av medlemsstaterna använder administrativa uppgifter som huvudsaklig källa till avfallsstatistik och undviker därigenom att belasta uppgiftslämnare med ytterligare frågeformulär. Andra länder använder administrativa uppgifter som en av flera datakällor. Små företag undantas från undersökningarna på olika sätt[22].

Allt fler medlemsstater har infört eller planerar att införa elektroniska rapporteringssystem. I sådana system vidarebefordras automatiskt de uppgifter som krävs enligt avfallslagstiftningen från avfallsanläggningar till de nationella statistikmyndigheterna.

10. VAD HAR UPPNÅTTS OCH HUR SER FRAMTIDEN UT?

De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar har med åren blivit allt fullständigare. En hög grad av jämförbarhet mellan länderna har uppnåtts i avfallsstatistiken i fråga om avfallsslag

[22] Undantaget för små företag hanteras på olika sätt. Vissa länder täcker in små företag genom urvalsundersökningar och extrapolerar resultaten. De flesta undantar dem dock helt och hållet i enlighet med artikel 3.2 i förordningen, som ger möjlighet att undanta företag med färre än tio anställda från undersökningarna såvida de inte i betydlig utsträckning bidrar till avfallsgenerering. Ett annat sätt är att extrapolera siffrorna genom faktorbaserade skattningsmodeller. Länderna har fastställt olika tröskelvärden för att undantas, oftast på grundval av antal anställda eller mängd avfall per år. Vissa länder kombinerar de båda kriterierna för att uppgifter ska samlas in även från små företag när deras avfallsgenerering ligger över tröskelvärdet.

och näringsgrenar. När det gäller medlemsstater och Eftaländer har full uppgiftstäckning uppnåtts. Sammantaget är uppgifterna för alla medlemsstater och Eftaländerna av god kvalitet. Två länder på västra Balkan lämnar uppgifter av tillfredsställande kvalitet och övriga är på god väg.

Den avfallslagstiftning som omarbetats inom ramen för handlingsplanen för den cirkulära ekonomin[23] innehåller mer precisa regler om mätningen av avfallsbehandlingsverksamhet och mer exakta definitioner. Den ändring av ramdirektivet om avfall som gjordes 2018 förväntas ha en begränsad påverkan på den pågående insamlingen av avfallsstatistik för referensåret 2020:

- Beräkningspunkten för slutbehandling av avfall definieras mer exakt. Detta förväntas dock ha liten påverkan när det gäller att förbättra uppgifternas kvalitet, eftersom de flesta medlemsstater redan har genomfört detta koncept.

- För 2018 rapporterade sju länder återfyllnad för farligt avfall. Från och med juli 2020 kan farligt avfall inte längre användas för återfyllnad. Eftersom ändringen inte gäller från årets början kommer det för rapporteringsåret 2020 inte att gå att kvantifiera vilken effekt den ändrade definitionen har haft i termer av vikt.

Kommissionen (Eurostat) har uppdaterat handboken om avfallsstatistik för att den ska återspegla dessa mer precisa regler och innehålla vägledning om flera olika avfallsströmmar. Dessa punkter i vägledningen har redan tillämpats av medlemsstaterna, så syftet med uppdateringen av handboken är att samla reglerna på ett och samma ställe. Kommissionen fortsätter att samarbeta med medlemsstaterna även genom andra åtgärder, t.ex. seminarier och utbyten av bästa praxis.

Kommissionen (Eurostat) arbetar tillsammans med flera medlemsstater för att kartlägga avfallsströmmar från avfallsgenerering till slutbehandling i syfte att synliggöra förbehandlingsverksamheten såsom beskrivs i avsnitt 6.

Uppgifter om avfallsgenerering och avfallsbehandling finns nu tillgängliga för åtta referensår, dvs. för vartannat år under perioden 2004–2018. Allteftersom tidsserierna blir längre blir uppgifterna alltmer värdefulla, t.ex. som underlag för indikatorer i samband med den cirkulära ekonomin eller för klimatrelaterade analyser.

[23] https://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm.